found in most of it and objects: building contours, pits, and postholes were discovered under the layer. Split and natural stones, raw amber, hand built pottery with smooth and burnished surfaces, and a socketed, narrow, iron axe were discovered in the layer. The ^{14}C date obtained from the charcoal samples taken from a pit belonging to this farmstead was cal AD 669–889.

Zenonas Baubonis,
Olegas Fediajevas,
Algimantas Merkevičius

Zubrių neįtvirtintos gyvenvietės tyrimai

2012 m. pratęsti archeologiniai tyrimai kelio Alytus–Simnas–Kalvarija (131) statybos vietoje. 2011 m jie vykdyti abiejose Kirsnos upelio pusėse, Mikailiškių ir Zubrių kaimų teritorijose (*ATL 2011 metais*, V., 2012, p. 59–74), 2012 m. – tik Zubrių kaime (1 pav.).

Perkasa 42 (25x8 m dydžio) matuota į ŠV nuo 2011 m. tyrinėtos perkasos 23 (2 pav.). Jos P dalyje po velėna atidengtas nuo kelio statybos likęs molio su akmenimis ir gargždu sluoksnis, siekiantis apie 1,3 m storį ties P sienele ir išnykstantis arčiau Š sienelės. Po juo aptiktas 10–30 cm storio tamsiai pilko su degėsiais kultūrinio sluoksnio viršutinis horizontas, po kuriuo pasiektas 20–30 cm storio maišyto smėlio su angliukais kultūrinio sluoksnio apatinis horizontas, plonėjantis ar visai išnykstantis perkasos Š dalyje. Viršutinėje kultūrinio sluoksnio dalyje aptikti 3 geležiniai radiniai – peilio geležtė bei du neaiškios paskirties, datuoti XVII–XIX a. Po molio sluoksniu 80 cm gylyje aptikta 1953 m. TSRS 5 kapeikų moneta, pagal kurią daroma išvada, kad po 1953 m. tiesiant asfaltą žemės paviršius šioje vietoje buvo išplaniruotas. Taip pat po molio sluoksniu 1,1 m gylyje surastas

1 pav. Tyrimų vieta šalia kelio Alytus–Simnas–Kalvarija 2012 m. rudenį. O. Fediajevo nuotr.

Fig. 1. The excavation site beside the Alytus–Simnas–Kalvarija road in the autumn of 2012

1822 m. Prūsijoje kaldintas grašis. Didžiausią radinių grupę sudarė buitinės keramikos šukės – šių aptikta 555, 263 iš jų registruotos. Tik 4 iš jų žiestos, likusios – lipdytos lygiu (apie 20 %) ir grublėtu paviršiumi (apie 80 %). Kultūriniame sluoksnyje taip pat surinkti 38 molio tinko fragmentai, bendrai svėrę 200 g. Taip pat rasta titnaginių radinių – šlifuoto titnaginio kirvelio nuoskala, skaldytinio fragmentas bei 4 nuoskalos. Jokių konstruktyvų šiame tyrimų plote nebuvo.

Perkasa 43 (25x8 m dydžio) matuota į ŠV nuo perkasos 42 (2 pav.). Ir šiame tyrimų plote viršuje buvo nuo kelio statybos likęs molio su gargždu sluoksnis, apie 1,7 m storio ties P sienele ir išnykęs tik prie Š sienelės. Po juo fiksuotas iki 50 cm storio kultūrinis sluoksnis, kuriame aptikti 766 buitinės keramikos fragmentai, 392 iš kurių registruoti. Beveik 40 šukių priklausė žiestiems XVII–XIX a. indams, likusi keramika lipdytinė. Trečdalį jos sudarė šukės lygiu paviršiumi (kelios iš kurių gludintos), likusius du trečdalius – grublėtu. Molio tinko rasta dar mažiau – 24 fragmentai, bendrai svėrę 140 g. Be to, aptikta ir titnaginių radinių – gremžtukas, rėžtukas, skeltė bei 5 nuoskalos.

Konstruktyvų perkasoje 43 taip pat neaptikta, neskaitant akmenų metinio, atidengto jos vidurinėje dalyje. Čia 6 m^2 plote beveik tame pačiame lygyje padrikai gulėjo per 50 vidutinio dydžio (apie 25 cm skersmens) lauko riedulių. Tarp jų aptikta buitinės keramikos, todėl neabejotina, kad jie čia pateko dėl žmogaus veiklos, tačiau akmenų paskirtis liko neaiški.

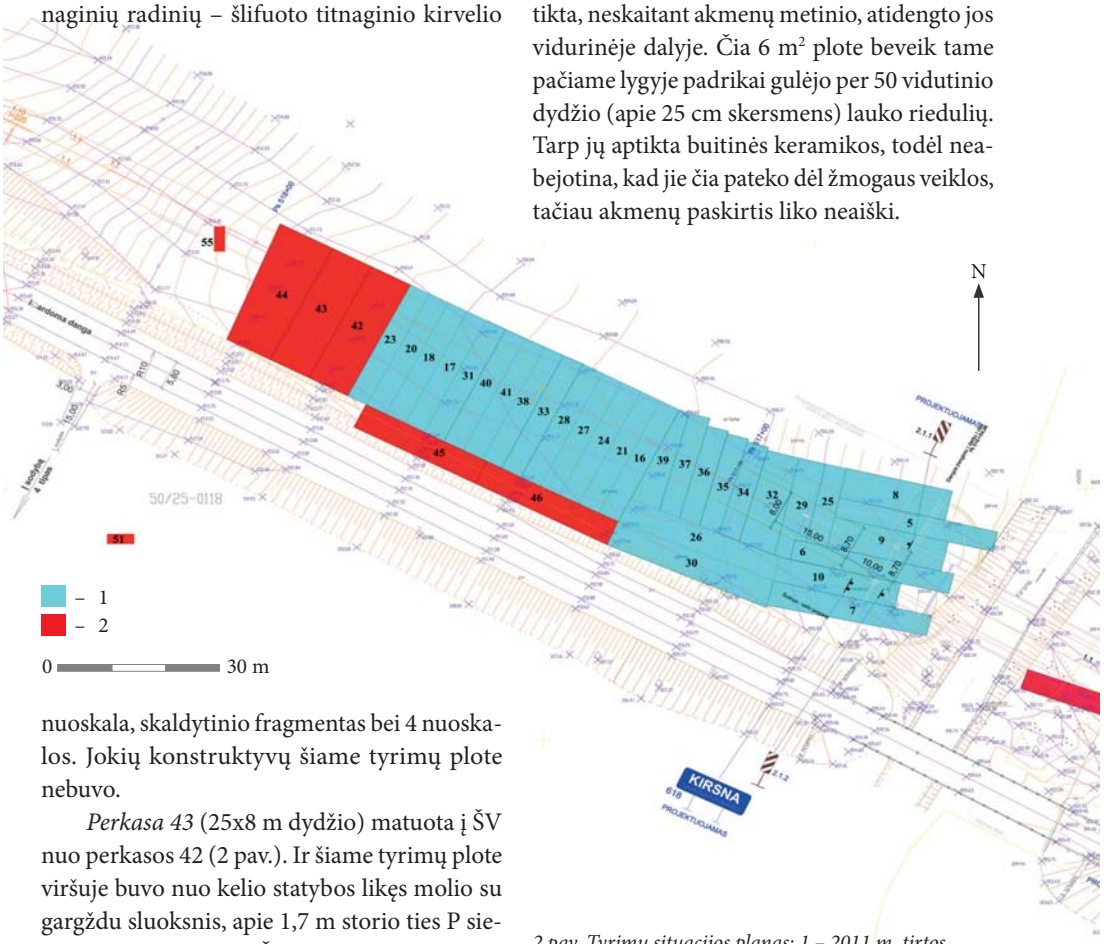

2 pav. Tyrimų situacijos planas: 1 – 2011 m. tirtos perkasos ir jų numeriai; 2 – 2012 m. tirtos perkasos ir jų numeriai. O. Fediajevo brėž.

Fig. 2. Situation plan of the excavations: 1 – the trenches excavated in 2011 and their number; 2 – the trenches excavated in 2012 and their number

Perkasa 43 turėjo būti paskutinė ŠV kryptimi, tačiau ŠV sienelės stratigrafija rodė, kad kultūrinis sluoksnis tęsiasi ir toliau (3 pav.). Todėl į ŠV nuo perkasos 43 ir kelininkų jau nukastos teritorijos išmatuota dar viena perkasa.

Perkasa 44 trapecijos formos, 25 m ilgio, PV sienelė 9 m, ŠR – 11 m ilgio. Po užstumto molio su gargždu sluoksniu (prie P sienelės jo storis viršijo 2 m) perkasos Š dalyje fiksuotas neintensyvus 10–20 cm storio kultūrinis sluoksnis. Jame aptikta pusė akmeninio šlifuoto kirvelio (4 pav.), titnaginio šlifuoto kirvelio fragmentas, nuoskala, 100 lipdytinės keramikos šukių, 61 iš kurių registruota, taip pat 3 molio tinko gabaliukai. Šioje perkasoje taip pat jokių konstruktyvų nebuvo.

Tolesni tyrimai perkelti prie pat esančio kelio, kur pagal projektą liko neištirta 5 m pločio juosta. Įvertinus 2011 m. naujo kelio juostoje tirtų perkasų PV sienelių stratigrafiją, nuspręsta ištirti 52 m ilgio atkarpą nuo perkasos 30 iki perkasų 20 ir 23 sankirtos. Toliau į ŠV tyrinėti buvo netikslinga, kadangi kelio statybos darbai čia vykdyti iki 50 cm gylio nuo buvusio paviršiaus, o kultūrinis sluoksnis fiksuotas po 1,3–2 m storio sustumto molio sluoksniu. Tyrimų atkarpa suskirstyta į 2 perkasas – 25 ir 27 m ilgio ir abi 5 m pločio.

3 pav. Perkasos 43–44 tyrimų eigoje. O. Fediajevo nuotr.
Fig. 3. Trenches 43–44 during their excavation

4 pav. Akmeninio šlifuoto kirvelio fragmentas iš perkasos 44. O. Fediajevo nuotr.
Fig. 4. A fragment of a polished stone axe from trench 44

Perkasa 45 tirta 25x5 m dydžio (2 pav.). Pirmiausia tirtas plotas tarp perkasų 23 ir 38, kadangi ties perkasa 30 buvo įrengtas laikinas medžiagų privežimo kelias. Nukasus apie 70 cm storio molio sluoksnį, per visą perkasos ilgį

buvo atidengtas akmenimis išgrįstas lovys, skirtas lietaus vandeniui nutekėti. Rieduliai įspausti į molį, be rišamosios medžiagos, sudėti labai preciziškai – jų kraštai priderinti taip, kad gautųsi kuo lygesnis paviršius. Lovio nuolydis tolygus per visą atidengtą ilgį. Griovio gylis 45–50 cm, plotis – 1,5 m, plokščio dugno plotis – 50 cm. Dauguma akmenų gana smulkūs – 12–15 cm skersmens, mažesnė dalis – kiek stambesnių, iki 25 cm skersmens. Konstrukcijoje vyravo skaldyti ir nuskelti akmenys. Kelio statybos projekte šioje dalyje buvo numatyta tik nuardyti esamą asfalto dangą, žemės darbai nebūtų siekę lovio viršaus. Todėl konstrukcijos, kaip vertingo kultūros paveldo objekto, nuspręsta neardyti, o tyrimų juostą susiaurinti iki 3 m.

Likusioje perkasos dalyje pagilinus dar 10–20 cm, žemiau akmenų lygio atidengtas intensyvus tamsiai pilkas ir juodas kultūrinio sluoksnio viršutinis horizontas. Jo storis buvo nuo 5 iki 20 cm. Po juo fiksuotas iki 40 cm storio apatinis horizontas – pilkšvo mažai maišyto smėlio su angliukais ir mažesniu radinių kiekiu sluoksnis. Giliau pasiektame smėlio įžemyje atidengtos dvi 1 m skersmens, 40 ir 50 cm gylio netaisyklingo apskritimo formos duobės apvalėjančiais dugnais, užpildytos pilku gruntu su angliukais, molio tinku ir lipdytinės keramikos šukėmis.

Perkasos 45 kultūriniame sluoksnyje aptiktas XVII–XIX a. datuojamas kirvis (vienintelis individualus radinys perkasoje), per 500 buitinės keramikos šukių, 225 iš kurių registruotos. Į radinių sąrašą pateko 3 žiestos keramikos fragmentai, likę priklausė lipdytiniams indams. Kaip ir kituose tyrimų plotuose daugumą sudarė indų grublėtu paviršiumi šukės (apie tris ketvirčius), likusios – lygiu paviršiumi (ketvirtis), nežymi dalis jų gludinta. Molio tinko šioje perkasoje taip pat rasta daugiau – iš viso surinkti 276 vienetai, bendrai svėrę 1,575 kg. Be to, rasta dar viena titnaginio šlifuoto kirvelio nuoskala, gremžtukas, titnaginio dirbinio fragmentas, skeltė bei 12 nuoskalų.

Perkasa 46 tirta 27x5 m dydžio (2 pav.). Joje po 50–60 cm storio užstumto molio sluoksniu atidengtas akmens lovio tęsinys, kuris neardytas (5 pav.), o tyrimų juosta susiaurinta iki 3 m. 20–40 cm žemiau apatinių akmenų lygio atidengtas kultūrinis sluoksnis. Gilyn jis tęsėsi apie 50 cm. Viršutinė kultūrinio sluoksnio dalis intensyvi, tamsi, nuo 10 iki 30 cm storio. Apatinis horizontas – pilkšvo maišyto smėlio, su gerokai mažesniu degėsių ir radinių kiekiu. 1,5–1,7 m gylyje nuo buvusio žemės paviršiaus pasiektame smėlio įžemyje atidengta keletas duobių (6–7 pav.). Įdomiausia iš jų kiek netaisyklingo apskritimo formos, 1x1,2 m skersmens, 1,1 m gylio, stačiomis sienelėmis, plokščiu dugnu, apačioje susiaurėjanti iki 80 cm (8 pav.). Kad tai neabejotinai ūkinės paskirties duobė, parodė jos užpildas – tamsiame su degėsiais grunte aptiktas 2541 molio tinko fragmentas (bendrai svėrę 27,16 kg). 13 įdomesnių jo gabalų įtraukta į radinių sąrašą. Taip pat rastos 349 lipdytinės keramikos šukės, 206 iš kurių registruotos. Iš jų vos keliolika priskirta keramikai lygiu paviršiumi, likusi – grublėta. Iš duobės paimtų angliukų radiokarboniniai tyrimai leidžia šią keramiką datuoti II–III a. (130–260 AD).

Be duobių, perkasos 46 įžemyje atidengtos 6 stulpavietės. Jos nuo 22 cm iki 35 cm skersmens, iki 20 cm gylio, užpildytos juoda žeme su žvirgždu, moliu ir degėsiukais. Dviejose stulpavietėse aptikta lipdytos keramikos lygiu paviršiumi bei dvi neaiškios paskirties geležinių įrankių dalys. Stulpavietės buvo išsidėsčiusios lanku, 2–3 m atstumu viena nuo kitos. Šį lanką pratę-

5 pav. Akmeninis lovys perkasoje 46.
O. Fediajevo nuotr.

Fig. 5. The stone channel in trench 46

6 pav. Preparuojamos duobės perkasoje 46.
O. Fediajevo nuotr.

Fig. 6. A pit being excavated in trench 46

sus iki apskritimo, šio centras patektų po buvusio kelio danga. Tarp dviejų stulpaviečių tame pačiame lygyje aptiktos sudegusio rąsto žymės, dar vienas sudegęs rąstas fiksuotas kiek toliau. Iš vienos stulpavietės paimtų angliukų radiokarboniais tyrimais nustatyta, kad šios atsiradusios XI a. (1015–1050 AD).

Iš viso perkasos 46 kultūriniame sluoksnyje aptiktos 1737 buitinės keramikos šukės, 958 iš kurių registruotos. Vos kiek daugiau nei 30 fragmentų priklausė žiestai keramikai, likę – lipdytai. Kaip ir kituose plotuose šios apie ketvirtis nuo indų lygiu paviršiumi, likę trys ketvirčiai – grublėtos. Kita geležies amžiaus radinių grupė – molio tinkas. Iš viso surinkta daugiau kaip 5 tūkstančiai fragmentų, bendrai svėrusių 45,6 kg. Be jau minėtų geležinių radinių, iš stulpaviečių ypačių radinių sąrašą papildė pentinas ir pasaga, datuoti XVII–XIX a. Taip pat aptikta viena moneta – 1655–1656 m. kaldintas Jono Kazimiero (1648–1668) varinis šilingas. Prie titnaginių registruotų radinių priskirti du dirbinių fragmentai, 4 skeltės bei 12 nuoskalų.

Tolesni tyrimai perkelti už kelio statybos teritorijos (2 pav.). Siekiant nustatyti neįtvirtintos gyvenvietės ribas, papildomai ištirtos 8 5x2 m dydžio perkasos, 4 iš jų į Š nuo kelio (perkasos 47–50), 4 – į P (perkasos 51–54).

Arčiausiai kalvos parinktoje *perkasoje 47* kultūrinio sluoksnio nebuvo. Kiek žemesnėje vietoje prie kalvos iškastoje *perkasoje 48* po 60–80 cm storio užslinkusio grunto sluoksniu fiksuotas intensyvus, su degėsiais, apie 30 cm storio kultūrinis sluoksnis be radinių. *Perkasoje 49*, parinktoje toliausiai nuo kelio, kultūrinis sluoksnis neaptiktas. Arčiausiai upės iškastoje *perkasoje 50* 1 m gylyje atidengtas iki 30 cm storio intensyvus tamsiai pilko grunto su angliukais kultūrinis sluoksnis, kuriame aptikta 13 buitinės keramikos šukių, 10 iš kurių (5 žiestos ir 5 lipdytinės keramikos fragmentai) įrašyta į radinių sąrašą. Tokiu būdu neįtvirtinta gyvenvietė ŠR kryptimi dar tęsiasi beveik iki perkasos 49, V ji ribojasi su kalva, R – su Kirsnos upe.

7 pav. Preparuojama ūkinė duobė perkasoje 46. O. Fediajevo nuotr.

Fig. 7. The storage pit being excavated in trench 46

8 pav. Ūkinės duobės perkasoje 46 pjūvis. O. Fediajevo nuotr.

Fig. 8. The section of the storage pit in trench 46

Į P nuo kelių parinktose trijose perkasose (51, 52, 54) kultūrinis sluoksnis neužfiksuotas arba jo likę ploni fragmentai be radinių – tikėtina, kad jis tirtose vietose buvo nuartas. Perkasoje 53 po armeniu aptiktos 6 šukės, 4 iš kurių lipdytinės, tačiau smulkios. Nepaisant to, galima

teigti, kad neįtvirtinta gyvenvietė tęsiasi ir į P nuo kelio, o jos riba turėtų būti ties perkasa 54.

Paskutinė perkasa parinkta kelio statybos darbų metu, kai nukasto ruožo paviršiuje 8 m atstumu į ŠV nuo perkasos 44 pasirodė tamsaus grunto dėmė. Sustabdžius darbus buvo išmatuota 5x2 m dydžio perkasa, kurioje fiksuotas iki 20 cm storio pilko smėlio su smulkiais degėsiais sluoksnis, tačiau jokių radinių jame neaptikta.

2012 m. tyrimų metu aptikti radiniai, kaip ir 2011 m. tyrimų medžiaga, skirstytini į 4 pagrindines grupes: 1. I Pasaulinio karo radiniai; 2. XVII–XIX a. radiniai; 3. Geležies amžiaus radiniai; 4. Akmens amžiaus radiniai.

Pirmajai grupei priskirtina daugiau kaip dešimt kulkų, kelios dešimtys šovinių ir gilzių, šrapnelio šratai, dešimtys skeveldrų. Ištyrus gilzių dugnus nustatyta, kad didesnė jų dalis priklausė „Mosin–Nagant“ 7,62 kalibro šoviniams, skirtiems šaudyti trilinijiniu 1891 m. pavyzdžio šautuvu. Kitą žymią dalį sudarė 7,92 kalibro šovinių, kuriais šaudoma „Mauser Gewehr“ 1871–1898 m. pavyzdžių šautuvais, dalys. Tiek rusiški, tiek vokiški šoviniai pagaminti iki 1915 m. imtinai. Sąlyginai didelis kiekis šaudmenų (įskaitant 2011 m. tyrimų metu aptiktus) rodo, kad I Pasaulinio karo metu (greičiausiai 1915 m.) Zubriuose vyko stambus mūšis dėl strategiškai svarbaus tilto per Kirsnos upelį.

XVII–XIX a. radiniams priskirtinos akmenimis grįsto kelio griovio atkarpos, užfiksuotos perkasose 45 ir 46, taip pat pavieniai radiniai – pasaga, kirvis, pentinas, geležinių įrankių dalys, dvi XVII–XIX a. monetos (1655–1656 m. kaldintas Jono Kazimiero šilingas bei 1822 m. Prūsijos grašis), iki šimto vienetų žiestos keramikos fragmentų.

Trečiosios grupės radinius sudaro geležies amžiaus buitinė keramika ir molio tinkas. Iš viso 2012 m. aptikta iki 4 tūkstančių šukių, bendrai svėrusių 27,5 kg. Į radinių sąrašą įrašyta 1911 fragmentų, kiti kaip smulkūs ir neinformatyvūs neinventorinti. Iš registruotos keramikos apie 97 % sudarė lipdytinė, likusi – vėlyva, žiesta, datuota XVII–XIX a., įsimaišiusi iš viršutinio sluoksnio. Apie trys ketvirtadaliai lipdytinės keramikos – grublėtu paviršiumi, likęs ketvirtadalis – lygiu. Grublėtieji puodai dažniausiai buvo nežymiai pūstais šonais, į išorę ar vidų palenktais pakraštėliais, daugumos pakraštėlių viršus puoštas įkartomis, įspaustomis duobutėmis. Kai kurie priedugniai dailinti pirštais įspaustomis duobutėmis. Ant kelių šukių išlikę pirštų antspaudai. Rudos ar pilkos spalvos molio masėje vyravo smulkios ar vidutinės smulkinto granito priemaišos, jų kiekis sąlyginai nedidelis. Ši ankstyvoji grublėtoji keramika pagal perkasos 46 ūkinėje duobėje paimtų mėginių radiokarboninius tyrimus datuojama I tūkst. pradžia.

Kitą žymią grupę sudarė lipdytinė keramika lygiu paviršiumi, dalis kurios gludinta (9 pav.). Rasti pakraštėliai dvejopi – nežymiai lenkti į vidų ar daugiau profiliuoti į išorę. Indai pūstais šonais, rudos ar pilkos molio masės, su smulkiomis ar vidutinėmis granito, smėlio priemaišomis, kurių paprastai negausu. Indai neornamentuoti. Gludinta keramika datuota I tūkst. pradžia. Dalis keramikos lygiu, bet negludintu paviršiumi priskirtina taip pat šiam laikotarpiui, dalis – II tūkst. pradžiai.

Didžiausią geležies amžiaus radinių dalį sudarė molio tinkas. Iš viso surinkta beveik 5400 fragmentų, bendrai svėrusių apie 47 kg. Kaip jau minėta, daugiausiai jo buvo perkasos 46 ūkinėje duobėje ir jos aplinkoje, o ši nuo sudegusio pastato, atidengto 2011 m. tyrimų metu perkasoje 3,8, nutolusi vos kelių metrų atstumu.

9 pav. Grublėtosios keramikos šukės iš ūkinės duobės perkasoje 46. O. Fediajevo nuotr.

Fig. 9. Sherds of pottery with rough surfaces from the storage pit in trench 46

Paskutiniąją grupę sudaro titnaginiai radiniai. Jų analizę atliko dr. Dž. Brazaitis. Iš viso užregistruotas 51 radinys: 2 gremžtukai, 1 rėžtukas, 3 dirbinių fragmentai, 3 šlifuotų kirvelių fragmentai, 6 skeltės, 35 nuoskalos, 1 skaldytinio dalis. Dirbiniams naudotas geros kokybės šviesiai – tamsiai pilkos spalvos vietinis titnagas (perkasose gausu žaliavos), taip pat dalis radinių galėjo būti pagaminta iš atvežtinio titnago. Dauguma radinių pasidengę įvairaus storio melsva – balkšva patina, apie 6 % jų paveikti aukštos temperatūros (sutrūkinėję ar perdegę). Surasti titnaginiai radiniai datuoti dviem lai-

10 pav. Užpilamas akmeninis lovys perkasoje 46. O. Fediajevo nuotr.

Fig. 10. The stone channel being backfilled in trench 46

kotarpiais: finaliniu paleolitu – mezolito I puse (skaldytinis, gremžtukai, rėžtukas) ir vėlyvuoju neolitu (šlifuotos skeltės, nuoskalos nuo šlifuotų kirvelių). Abiem atvejais jų kultūrinė priklausomybė lieka neaiški.

2012 m. Zubrių kaime ištirta 12 perkasų – iš viso 1000 m^2 teritorija. Iš viso kelio Alytus–Simnas–Kalvarija (131) statybos vietoje ir už jos ribų 2011–2012 m. iškastos 53 perkasos, ištyrinėtas 5349 m^2 dydžio plotas, užregistruoti 10495 radiniai, kurie bus perduoti LNM. Akmenimis grįsto kelio griovio atkarpa išsaugota ir užkasta (10 pav.).

The excavation of Zubriai unenclosed settlement

In 2012, 12 trenches (a total of 1000 m^2) were excavated in Zubriai village (SW Lithuania) (Figs. 1–2). Trenches 42–44 contained an Iron Age cultural layer up to 60 cm thick (Fig. 3) with an abundance of hand built pottery with rough (predominantly) (Fig. 9) and smooth surfaces. Trenches 46–46 contained a stone-lined channel for rainwater drainage that dates to the 17th–19th centuries (preserved) (Figs. 5, 10) and an Iron Age cultural layer up to 60 cm thick with pits and postholes in the sterile soil (Fig. 6–8). The territory occupied by the unenclosed settlement was determined on the basis of trenches 47–54.

In addition, abundant potsherds and fragments of clay daub (about 5400 pieces weighing about 47 kg) were collected in the Iron Age settlement. The settlement dates to the 2nd–3rd and 11th centuries according to the ^{14}C dating. 51 Stone Age finds were also discovered: the majority flakes and blades (Fig. 4), 3 fragments of ground axes, 2 scrapers, and 1 burin dating to the Final Palaeolithic – first half of the Mesolithic and the Late Neolithic.

During 2011–2012, a total of 53 trenches (a total of 5349 m^2) were excavated at the construction site of the Alytus – Simnas – Kalvarija (131) road and beyond its boundaries and 10495 finds were discovered.

Mantas Daubaras

Antakščių piliakalnio I papėdės gyvenvietė

2012 m. Antakščių piliakalnio I papėdės gyvenvietės (Molėtų r., Alantos sen.) (UK 24014) teritorijoje vykdyti žvalgomieji archeologiniai tyrimai. Pirmasis piliakalnis, vadinamas Aukštakalniu, įrengtas kalvos kyšulyje, Prūdelio (Melnytėlės) upelio dešiniajame krante. Aikštelė ovali, orientuota R–V kryptimi, 12 m pločio. Jos V gale supiltas 1 m aukščio, 9 m pločio pylimas. Šlaitai statūs, 4–10 m aukščio (1 pav.). Pylimo galas ir dalis aikštelės nuslinkę į upelį (griūvančiame šlaite buvę daug anglių), pats pylimas ir piliakalnio P papėdė apardyti bulviarūsių. Piliakalnį tvarko jo ŠV papėdėje esančios sodybos savininkai: nukirsti želdiniai nuo aikštelės, išretinti medžiai šlaituose. P ir V papėdėse 3 ha plote yra papėdės gyvenvietė. Joje anksčiau rasta lygios ir grublėtos keramikos, šlako. Piliakalnis su gyvenviete datuojamas I tūkst. – II tūkst. pradžia (*LPA*, t. II, p. 98–99).

2012 m. Antakščių piliakalnio I papėdės gyvenvietės teritorijoje esančiame privačiame sklype pradėti ten bent nuo XX a. I pusės stovinčio ūkinio pastato rekonstrukcijos darbai, dėl ko jo aplinkoje bei viduje ir buvo atlikti žvalgomieji tyrimai. Šio pastato aplinkoje ištirtas 10 m^2 plotas (4 2x1 m dydžio ir du 1x1 m dydžio šurfai) (2 pav.).

Šurfo 1 (3 pav.) velėnoje aptiktas I tūkst. datuojamos lipdytinės keramikos fragmentas